Löppetuse laulud.

Ja olleks murret öhtont,
ja jälle homse peäle:
ma heidan ennast pölwili,
ja töstan omma heäle:
So jures polle wöimata
mind pea jälle römusta'.

Mo wiimsel tunnil wötta sa
mo hinge ülles ellama:
siis tännab sinno talleke
sind, pühha Issa, Poioke!

So arm, oh Jesus, tehko mndi
ka tänna röömsaks, et ma Sind
wöin siin mailmas tännada,
ja körges taewas löpmata.

Salmikenne. „Sa olled mulle mo kaebduse pöörnud römomängiks: sa olled mo kottiride seljast ärrawötnud, ja römo mo wöle pannud.

Mo hing peab sind kites laulma, ja ei mitte wait jäma; Jehowa, mo Jumal, sind tahhan ma annstada iggawesest aiast.

(Laul 30, 12. 13.)

Eesti-ma rahwa Kalender 1856, lk. 33